чюк крак на прикаскѣтѣ, тогази безъ друго да
пиявамъ и на смъртъ; но право да кажѣ прикаскы тѣ й и
хубостѣ та и много ми ареставатъ.

И тъй, като рѣше царѣтѣ да е не затрѣва,
стана отъ легло то си да се клони и да иде
на мѣдличѣ да работы тѣ на царство то си.
Отъ Онъзи нощь Везирѣтѣ и Тинѣ съ голѣмѣ
и тъй, като окайваше Зля тѣ честь двуе
ринѣ си; а наитъ го се фелеще за тъй дѣто
самси да е носѣче. И тъй съ разкѣсано сѣрце очяквашѣ
да му даде царѣвѣ сѣрцѣ то ръшеніе за смъ
ртѣ тѣ на дъщерѣ му; и като го гледаше че
отхаряди на мѣдличѣ безъ да му даде пика
ква повелѣніе, остана нечодень съ пъкаквѣ на
дегрдѣ и радостѣ.

На другѣ тѣ нощь отиде Царѣтѣ на легло
то си на сено съ Халимѣ. Въ Зоры, на приси
мнованіе Мединѣ Кизва на Халимѣ: любезна
моя сестрице, моля ти се да искарашѣ вчера
шнѣ тѣ си прикаскѣ. Тогази царѣтѣ безъ да чака
да му даде изволение, казва на Халимѣ; слѣдувай
вчерашнѣ тѣ си прикаскѣ, защото съмъ любопъ
тенъ да чюя сетанинѣ тѣ й; и тъй започенѣ
Халимѣ то тоби начинъ.

„Когато търговецѣ горкынтѣ видѣ че Дива та